

מ"ת 7269/11/20 - מדינת ישראל נגד אילנית צאמאן, ולרי מורטוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 7269-11-20 מדינת ישראל נ' צאמאן(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת:
נגד

המשיבים:
1. אילנית צאמאן (עציר)
2. ולרי מורטוב (עציר)

החלטה בענין המשיב 2

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב 2, שיכונה להלן המשיב, עד לתום ההליכים המשפטיים וזאת בזיקה לכתב אישום שהוגש כנגדו, המייחס לו, בצוותא חדא, עם המשיבה הנוספת בתיק, החזקת סמים מסוכנים מסוג הרואין במשקל של 47.49 גרם, מחולקים ל-50 מנות.

רקע, השתלשלות ההליך ותמצית טענות הצדדים

כתב האישום

1. **על פי עובדות כתב האישום**, ביום 25.10.2020, סמוך לשעה 12:00, החזיק המשיב, יחד עם אילנית צאמאן (להלן: "אילנית"), את הסמים האמורים לעיל, בפינת "מאתר סמים" הממוקם ברחוב עכו בתל-אביב, עטופים בכפפת לטקס ומוסלקים בשקית ניילון שחורה (להלן, בהתאמה: "הכפפה"; "השקית").

2. בגין עובדות אישום זה, הואשם המשיב בעבירת החזקת סמים שלא לצריכתו העצמית בלבד, עבירות לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה"; אצוין, כי כתב האישום אינו מציין כי מדובר בפקודה זו, אך מדובר, על פני הדברים, בטעות סופר שיש להניח כי תתוקן בעתיד) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

3. אילנית הואשמה גם בעבירה נוספת של החזקת סמים מסוכנים מסוג קוקאין, במשקל 5.28 גרם, שלא לצריכתה העצמית בלבד, שבוצעה במועד ובמיקום האמורים לעיל. נטען, כי סמים אלה הוטמנו אף הם בשקית.

4. כתב האישום הוגש ביום 3.11.2020, בד בבד עם **בקשה למעצרו של המשיב ואילנית עד תום ההליכים המשפטיים**. מעצרו של השניים הוארך עד החלטה אחרת, ובדין שהתקיים ביום 26.11.20 טענה באת כוח המשיב בעניין שאלת קיומן של ראיות לכאורה.

5. טענות אלו בתמצית, נוגעות להפליית המשיב אל מול מעורב אחר בפרשה, סוהיב אלעוור (להלן: "סוהיב"), חשוד נוסף בתיק, ששוחרר ממעצרו בהליך החקירה וכנגדו לא הוגש כתב אישום, ולעובדה, כי הגנת המשיב נפגעת בשל העובדה כי על אף קיומו של תיעוד ויזואלי של האירוע, הוצהר כי בכוונת המאשימה לחסותו, כך שתיעוד זה לא יועבר לידי באי כוח המשיבים.

דין והכרעה

סקירת חומר הראיות שבתיק החקירה

6. תחילה, וכנקודת המוצא לבחינת הראיות בתיק נבחר כי אין מחלוקת לצורך הדיון לפני כי אכן נתפסו סמים במאתר, וסוגם וכמותם הם כמצוין בכתב האישום.

גרסאות המשיבים והמעורב הנוסף

7. בתיק שלושה מעורבים, שנחקרו פעם אחת בלבד - המשיב, אילנית וסוהיל; איש מהם לא קשר עצמו להחזקת הסמים.

8. **אילנית**, שמסרה כי היא מכירה את המשיב ולעיתים, "לצער", כדבריה, נוהגת לעשן עמו "נייס גאי", ציינה כי שהתה במקום על מנת לצורך סמים והדגישה, כי לא נתפס עליה דבר (ראו הודעתה המסומנת 3, ש' 55, 84).

9. **סוהיב**, אף כי לא ענה לחלק מהשאלות שהופנו אליו, הכחיש היכרותו עם המאתר וטען, כי קפצו עליו "סתם" (ראו הודעתו המסומנת 2, ש' 23-25, ש' 47, 71-72 ו-82).

10. **המשיב** אישר כי הוא מכיר את אילנית, אך "מעשן לבד", והכחיש העברת הסמים לאחר או את החזקתם (ראו הודעתו המסומנת 1, ש' 20, 33-34, 54).

דוחות הפעולה

11. המבקשת נסמכת על שלושה דוחות פעולה שנכתבו על ידי שלושה שוטרים, שתצפתו לעבר המאתר וסביבתו: בן ארונב (דוח מסומן מ'), מתן דוד (דוח מסומן לט') ומאור פילו (דוח מסומן לח') (להלן, בהתאמה: "בן", "מתן", ו-"מאור"). אציין כבר כעת, כי מדוחות השלושה עולה כי עמם היו במקום לפחות ארבעה שוטרים נוספים שגרסתם לא נגבתה וחלקם באירוע לא פורט.

12. על פי **דוח הפעולה שנכתב על ידי בן**, הבחין בסוהיב ניגש לרחבת המאתר, "מתעסק עם דבר מה בידיו", משליך אותו לעבר כיסא, ובידו הנוספת ממשיך ומחזיק בשקית אחרת, שצבעה ירוק. כעבור 40 שניות מגיעה למקום אילנית, ניגשת לכיסא "מתכופפת ולוקחת" "דבר מה" ומניחה אותו על פח שבמקום. אילנית התיישבה וכעבור דקה ניגש אליה המשיב ו-"העביר לה דבר מה... עטוף" בכפפת לטקס כחולה. המשיב עזב את המקום וסוהיב חזר אליו. בהמשך, מתאר בן את מעצרו של אילנית וסוהיב.

13. על פי **דוח הפעולה שנכתב על ידי מתן** הבחין בסוהיב מגיע למאתר, בידו האחת שקית ירוקה, ובידו האחרת "משליך דבר מה שצבעו לבן (שקית לבנה), שנראה כי מכילה גומיות בצבע לבן" אותה השליך על כיסא. לאחר מספר שניות הגיעה אילנית למקום, התיישבה, נטלה את "אשר סוהיב שם על הכיסא... כשסוהיב נמצא במקום והניחה את זה על הפח" לאחר "מספר רגעים" הגיע המשיב למקום, עם תיק צד שחור, וביד ימינו הוציא כפפת לטקס בצע כחול סגול... "מנופחת", ואילנית לקחה אותה, ושמה אותה, עם השקית שקיבלה מסוהיב בשקית שחורה. בהמשך מתאר מתן את מעצרו של אילנית וסוהיב.

14. על פי **דוח הפעולה שנכתב על ידי מאור**, הבחין בסוהיב "הולך חזור על שביל עכו" ו-"מסמן בתנועות ידיים לחשודים במקום". לאחר מכן, נצפה סוהיב מחזיק "קליק" בצבע ירוק ביד שמאל ובידו האחרת משליך דבר מה בצבע לבן "שנראה כמו שקית ניילון שקופה שבתוכה חתיכות עגולות של לטקס לבן", משליך "אותם" על הכסא ו-"מיד" ניגשה אילנית בסמוך לסוהיב, הרימה את השקית והניחה אותה על הפח, והתיישבה. "מיד" הגיע המשיב, כשברשותו תיק צד גדול, נעמד מול אילנית, התכופף, הוציא כפפת לטקס כחולה מתוך התיק, העבירה לאילנית, שקמה. מאור ציין כי בשלב זה יצא בריצה לכיוון המאתר תוך שמתן מדווח לו כי השקית השקופה והכפפה הוכנסו לשקית שחורה. מאור ציין כי כשהגיע למקום ופתח השקית השחורה, זיהה "כפפה... כמו שהחשוד הרוסי (הכוונה למשיב, ש.ב.)" מסר לאילנית. סוהיב ואילנית נעצרו במקום והמשיב אותה, "על פי מידע", יושב בשביל עכו, וזאת לאחר שהבלשים חזרו למשרד ושוו בשנית למקום. מאור ציין עוד כי תיעד "קטעים מסוימים" מהפעילות במכשיר טלפון נייד, כי הראות היה טובה והמרחק בינו לבין החשודים היה כחמישה מטרים.

15. מהדוחות עולה, כי השקית נתפסה ובתוכה נמצאו הכפפה וכן שקית נוספת. בכפפה נמצא ההרואין שהחזקתו מיוחסת למשיב. בשקית הנוספת נמצא קוקאין. השוטרים קשרו בין השקית הנוספת לשקית שהעביר סוהיב לאילנית.

דוח הצפיה בסרטוני השוטרים

16. האירוע הוסרט, ולו בחלקו, באמצעות מכשירי הטלפון הניידים של שלושת השוטרים שלעיל ונערך דוח צפיה בנוגע לנטען כי עולה משניים מהם, בן ומתן (להלן: "דוח הצפיה").

17. כאמור לעיל, הסרטונים עצמם לא הועברו לעיון ההגנה, לא הוטחו במשיבים או בסוהיב, ובהקשר זה האחרון אציין כי מעבר לאמירות כלליות לפיהן הם מצולמים, אף תוכן דוח הצפיה לא הוטח במשיב ובאילנית, וכל שנאמר להם הוא: "ואם אני אומר לך שיש מצלמות" (ראו הודעת אילנית, ש' 88, הודעת המשיב, ש' 23). השניים כאמור הכחישו המיוחס להם. השאלה שהוטחה בסוהיב היתה מפורטת מעט יותר ("אתה מצולם ורואים אותך היטב... שהחזקת את השקית... וקראת לאחרת"; ש' 85-86 להודעתו), אך מעבר לכך, אף לו לא נמסר תוכן הסרטונים או טיב הפעולות המדויקות המיוחסות לו וקושרות אותו להחזקת הסמים.

18. **דוח הצפיה** מתייחס לסרטונים משלושה מקורות: בן, מתן וסרטון מצלמות אבטחה של עיריית תל אביב; סרטון מצלמות האבטחה בלבד הועבר לעיון ההגנה.

אשר ל**דוח הצפיה הנוגע לתיעוד על-ידי בן**, בחלק הנוגע למשיב, מצוין כי המשיב נראה מתכופף מטה ומוסר דבר מה לאילנית. לאחר מכן ניתן לראות בידה של אילנית "כפפה חד פעמית בצבע כחול מלאה בדבר מה".

אשר לדוח הצפיה הנוגע לתיעוד על-ידי מתן, אין כל התייחסות לחלק הנוגע למשיב, אף כי בדוח הפעולה קיימת התייחסות כאמור.

על אף האמור בדוח הפעולה מטעם מאור, לפיו תיעד "קטעים מסוימים" לא נמצאה התייחסות בדוח לתיעוד זה.

סרטון מצלמות האבטחה של עיריית תל אביב

19. צפיתי בסרטון מצלמות האבטחה של עיריית תל אביב, שמשכו כחצי שעה, ועיינתי בחלק הנוגע אליו בדוח הצפיה שלעיל. אף כי דוח זה אינו מתייחס למשיבים ולסוהיב בשמותיהם, אלא מכנה אותם דמות 1 (סוהיב), דמות 2 (אילנית) ו-דמות 3 (המשיב); בהחלטתי זו יכוננו, בהתאמה ולשם הנוחות, בשמותיהם. נוכח חשיבות תוכנו, יובאו הדברים העולים מהסרטון בהרחבה.

20. כפי שניתן להבין, המאתר ממוקם בצידה הימני של תמונת המסך, ואינו נראה בתיעוד מצלמות האבטחה. המצלמה צופה על רחוב דרך עכו ביפו (להלן: "הרחוב"), ממנו יוצא שביל, בצד ימין של התמונה, המוביל אל מאתר הסמים (להלן: "השביל"). הסרטון אינו מציין את זמן האמת, ונקודות הזמן אליהן אתייחס נוגעות למופע בסרטון בלבד.

21. בתחילת הסרטון, אילנית נראית הולכת בקושי רב ברחוב, והמשיב, שחזותו מוזנחת, נצפה שכוב על מצע בד, לבוש בבגדים הנדמים כבגדי שינה, ברחוב. כעבור כארבע דקות הוא עוזב את מקום משכבו, ועולה, בהליכה בלתי-יציבה, במעלה הרחוב, תוך שהוא משאיר את חפציו והמצע עליו שכב באותו המקום. אילנית מתיישבת בסמוך למקום בו שכב המשיב קודם לכן, בצד שמאל של הכביש, אך במיקום המאפשר קשר עין מלא עם השביל. המשיב נצפה שוב, יורד במורד ברחוב, בערך בדקה השביעית לסרטון, ועולה למעלה שוב, מבלי לפנות לאילנית (יוער, כי חלק זה של ההתרחשויות אינו מתואר כלל בדוח הצפיה).

22. סמוך לדקה 09:04 בסרטון, מגיע סוהיב, נושא תיק צד, יורד במורד הרחוב, מתכופף ושוהה לצדה של אילנית. בדקה 12:00 לערך יורד המשיב במורד הרחוב, חולף על גבי סוהיב ואילנית, עולה חזרה, פונה לשביל, אך חוזר על עקבותיו ושב ויורד במורד הרחוב בערך בדקה ה-14:00 לערך.

23. במקביל, בערך בדקה 13:30 עוזב סוהיב את צידה של אילנית, משוחח עם אחרים ברחוב, ויורד, בתכליתיות ובמהירות, במורד הרחוב, באותו הכיוון אליו הלך המשיב, כשהוא משוחח במכשיר טלפון נייד, וזאת בערך בדקה ה-14:30. סוהיב נראה עוצר בפינתה השמאלית של התמונה, ואז חובר אליו המשיב והשניים נראים עולים יחדיו במעלה הרחוב, בערך בדקה 15:00, תוך כדי החלפת מספר מילים ביניהם. המשיב ניגש למקום בו שכב קודם לכן, נוטל משם תיק צד שחור, אותו הוא מניח על גופו באלכסון ושקית קטנה בצבע בהיר-שקוף, שנראית מלאה בדבר מה. המשיב מדבר קצרות עם סוהיב, מצביע על חפציו ויורד במורד הרחוב בערך בדקה 15:30. סוהיב ממתין לצדה של אילנית, ובערך בדקה 17:30, ניגש לפח האשפה הגדול ("צפרדע", ש.ב.) שממול, ולאחר מכן יורד במורד הרחוב.

24. סמוך לדקה 18:50 נראה סוהיב עולה שוב במעלה הרחוב, זורק לאילנית חפץ שטיבו אינו ברור, וממשיך לעלות, מבלי לעצור, במעלה הרחוב, כאשר אילנית ממשיכה לשבת במקומה.

25. בערך בדקה 20:20 יורד שוב סוהיב במורד הרחוב, ופונה לשביל, עד שנעלם. כעבור כחצי דקה קמה אילנית והולכת אחריו. סוהיב חוזר לתמונה והשניים נראים עומדים יחדיו ומדברים, מספר שניות, בערך בדקה 21:00 לסרטון. סוהיב עולה במעלה הרחוב, אילנית ממשיכה ללכת בשביל ימינה, ואינה נצפית עוד.

26. בערך בדקה 21:40, נראה המשיב עולה במעלה הרחוב וסוהיב שוב יורד למטה, ועומד בסמוך למקום בו ישבו הוא ואילנית קודם לכן. המשיב, מבלי לדבר עימו, פונה ימינה, לשביל, לעבר המקום בו נראתה אילנית הולכת ומאז לא נצפתה. על המשיב תיק צד גדול ובידו הימנית הוא מחזיק באותה שקית בהירה, הנחזית כמלאה.

27. לאחר שהמשיב פונה ימינה, סוהיב פוסע כמה פסיעות לכיוונו, נמלך בדעתו וחוזר אחורנית, אך כעבור שניות ספורות צועד בעקבותיו ושניהם אינם נראים עוד. כעבור רגעים ספורים, נראה המשיב שוב חוזר לדרך עכו, מחזיק בשקית הבהירה אותה נטל קודם לכן ממקום משכבו, ועליו תיק הצד השחור. המשיב הולך לאיטו ברחוב, משוחח עם אנשים במקום, ואינו ממנהר לעזוב את המקום, והוא אף פונה לשביל וחוזר לכביש, מבלי שנעלם מהעין.

28. בדקה 24:00 לסרטון נראית אילנית הולכת חזרה לדרך עכו ואחריה סוהיב, והשניים עולים במעלה הרחוב. אילנית חוזרת למטה, ניגשת חזרה סמוך למקום בו עמדה קודם, ואז נעצרת, כמו גם סוהיב, על ידי הבלשים, המגיעים מכיוון השביל. המשיב, ששניות ספורות לפני מעצר אילנית וסוהיב, לקח תיק גדול מהמקום בו שכב קודם לכן, יורד במורד הרחוב, מתיישב על התיק, קם שוב ויורד למטה, באיטיות, בעוד השוטרים אינם נדרשים אליו, אף כי הוא בטווח ראייתם, ואינו נראה עד סוף הסרטון הממשיך ומתעד את מעצרם של סוהיב ואילנית.

29. להשלמת התמונה, כאמור בדוח הפעולה מטעם מאור, רק לאחר שובם של הבלשים למשרד, ומעצרים של אילנית וסוהיב, חזרו למקום ומצאו את המשיב ברחוב.

טענות ההגנה - פגיעה בהגנת המשיב נוכח אי העברת סרטוני השוטרים וטענת אכיפה בררנית

30. על רקע כל האמור לעיל, נפנה ונבחן טענות הסנגוריה, האמורות לעיל, והן שוב, בתמצית: אי העברת מכלול חומרי החקירה פוגעת בהגנת המשיב, הן ישירות, בהעדר חשיפתו לראיה העיקרית, הישירה, הטובה יותר, הן בעקיפין, שכן נוכח אי העמדתו לדין של סוהיב, ככל שזו נעוצה בשקולים ראייתיים, יש לאפשר לסנגוריה לבחון ראיה זו. מצאתי כי בנסיבותיו הנטועות של העניין, יש ליתן משקל לטענות אלו, המשליכות על עוצמת התשתית הראייתית שכנגד המשיב.

31. על פי הפסיקה, בעת הדרשות לשאלת קיומן של ראיות לכאורה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להרשעה, כלומר: האם, במבט צופה פני עתיד, ככל שיצלחו חומרי החקירה שבתיק את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, יש בהם את הפוטנציאל להביא להרשעת הנאשם במיוחס לו (בש"פ 6927/19 גרגאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (14.11.2019)).

32. ככלל, יש לקיים דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים גם אם העברת חומרי החקירה לא הסתיימה, לרבות הבהרת סוגיית החיסיון (ראו: בש"פ 2580/16 מדינת ישראל נ' וואהל (12.4.2016)). נקבע אף כי ניתן "לאחר שתוצא תעודת חסיון, להעמיד את תוקפה ותחולתה במבחן, ובעקבות הליכים אלה ובכפוף לתוצאותיהם... במידת

הצורך, לבקש כי תיבחן מחדש שאלת קיומן של ראיות לכאורה והאפשרות לשחרור בכלל, או לחלופת מעצר (בש"פ 5381/14 גרנביץ נ' מדינת ישראל (19.8.2014); (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 144-145 (1996)).

33. אלא שבמקרה זה, צוין עוד במהלך הדיון, על אף שטרם נחתמה תעודת החסיון, כי אין בכוונת המבקשת להעביר את התיעוד שערכו השוטרים. שקלתי נסיבות העניין וטענות הצדדים, אני סבורה, כי אי-העברת התיעוד האמור לעיל פוגעת בהגנת המשיב, וקיים צפי ממשי, כי עת ידון בית המשפט בסוגיית החסיון מכוח סמכותו לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971, יימצא כי ראיות אלו עשויות "להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם". כאמור לעיל, לכך השלכה ישירה על הגנת המשיב. באופן עקיף, לחסיון שיוטל על הסרטונים השלכה גם על יכולתו של המשיב להצביע כי הופלה לרעה מסוהיב. טענת אכיפה בררנית נחשבת לאחד הביטויים של טענת ה"הגנה מן הצדק", טענה מקדמית במשפט הפלילי (ראו סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ובמקרים מתאימים, היא עשויה אף להביא לזיכיון של אדם, לא רק להשפעה על מידת עונשו. הטענות הנוגעות להשלכות אי העברת הסרטונים להגנה, בשני המישורים, הישיר והעקיף, שלובות זו בזו, ולפיכך ידונו במאוחד.

34. שלושה שוטרים כתבו דוחות פעולה. שלושתם תיעדו ויזואלית, ולו חלקית, את האירועים מושא כתב האישום. מתוך השלושה, נערך דוח צפייה רק לתיעוד שערכו שניים מהם, בן ומתן, כאשר דוח הצפייה הקשור לשוטר מתן אינו מזכיר את המשיב, על אף שדוח הפעולה שכתב שוטר זה עוסק גם בו. לא נערך דוח צפייה בנוגע לתיעוד שערך מאור.

35. אצא מתוך נקודת הנחה, כי חשיפת הסרטונים, עשויה להוביל לפגיעה בשיטות העבודה של השוטרים, ובאמצעים בהם הם נוקטים על מנת לקדם את פעילותם הנדרשת למיגור הפשיעה וכי אלה עולים כדי עניין ציבורי חשוב, כהגדרתו בסעיף 45 (א) לפקודת הראיות שלעיל. ועדיין, במבט צופה פני עתיד, קיים סיכוי לא מבוטל כי יעלה בידי ההגנה לשכנע כי סרטונים אלה חיוניים להגנת הנאשם, אותה יש להעדיף על הפגיעה בביטחון הציבור, תמיד. ככל שכך אכן ייקבע, בידי המאשימה האפשרות לחזור בה מכתב האישום או לחשוף את הראיה על אף האינטרס הציבורי שבבסיס אי-גילוייה.

36. ראשית, מדובר, בלב העניין ממש, בבחינת "טוב מראה עיניים" וגו', ולדברים משנה תוקף בהינתן העובדה כי אין מחלוקת כי מדובר במאתר סמים מוכר, בו עושים שימוש רבים, ובמקום נכחה אף המשיבה הנוספת, וכן סוהיב. עיון בסרטונים רלבנטי ומשמעותי להגנת המשיב, ובעיקר כאשר דוחות הפעולה אינם ברורים בנוגע לעיתוי התצפית, וכפי שיובהר להלן, ציר הזמנים הוא בעל משמעות רבה לעניינו.

37. מדובר באירוע קצר ביותר, שהתרחש תוך שניות ספורות, במסגרתו, כך על-פי דוחות הפעולה, קיבלה לידיה אילנית את הסמים, קודם לכן מסוהיב ולאחר מכן, אמנם "מיד", סמים אחרים מהמשיב. על פי סרטון האבטחה, לאחר שאילנית הולכת בשביל, לכיוון המאתר, ונעלמת מטווח מצלמות האבטחה, עולה המשיב במעלה הרחוב, מחזיק בידו הימנית שקית, וסוהיב, שירד במורד הרחוב, נעמד במקום בו ישבה קודם אילנית, כשפניו צופות לשביל. המשיב פונה ימינה, לשביל, בדקה 21:56 לסרטון ונעלם מעין המצלמה. סוהיב פוסע בעקבותיו ונעלם מעין המצלמה בדקה 22:20 לסרטון. לאחר מכן, כעבור כשמונה שניות בלבד, נראה המשיב בשביל, חוזר לרחוב, כשבידו הימנית הוא מחזיק את אותה השקית הבהירה.

38. צפייה בסרטון אל מול דוחות הפעולה מעלה כי זה פרק הזמן היחיד העשוי להתיישב עם דוחות הצפייה של השוטרים ורק במסגרת זמנים זו יכולה היתה אילנית לקבל הסמים לידיה. בסביבות 23:55, כעבור כדקה ומחצה, נראים אילנית וסוהיב שבים למעלה עכו, וכאמור, נעצרים. בהינתן העובדה כי עולה מהדוחות כי תחילה השליך סוהיב את השקית לעבר אילנית ורק לאחר מכן מסר לה המשיב את הכפפה, ואת פרק הזמן שבו פסע המשיב חזרה, ונקלט שוב בעין המצלמה, מדובר בפרק זמן קצר אף יותר משמונה שניות. עוד אציין, כי על שהמשיב נראה, לפני ואחרי, אוזח שקית קטנה בידו הימנית, שקית זו לא אוזכרה על ידי מי מהשוטרים עורכי דוחות הפעולה. לכך משמעות, שכן נטען (בדוחות הפעולה של מאור ומתן) כי המשיב מסר לאילנית את כפפת הלטקס בידו הימנית, ועשה כן תוך התכופות, עניין שיש להניח כי מקשה על צפיה במעשיו עוד יותר.

39. נטען בדוח הפעולה של מאור, כי הכפפה, בה הוטמנו הסמים שהחזקתם מיוחסת למשיב בצוותא עם אילנית הוצאה מתיקו (ובמידה מסוימת, אף כי הדבר לא ברור לגמרי, ניתן להבין כי הכפפה הוצאה מתיק המשיב גם מדוח הפעולה של מתן; בן אינו מציין האם הכפפה הוצאה מהתיק). מנגד, מדוח הצפייה הקשור לתיעוד שנתקבל מבן לא עולה כי הכפפה הוצאה מהתיק (והדברים אף לא עולים מדוח הפעולה הקשור אליו).

40. ובנוסף: מדוח הצפייה הנוגע לתיעוד שערך בן עולה כי לאחר העברת הכפפה "דמות 1 (סוהיב) חוזרת לתמונה ונעמדת בסמוך לדמות 2 (אילנית)". מנגד, מדוח הפעולה שכתב בן, עולה אף כי סוהיב חזר למקום רק לאחר שהמשיב "הלך".

41. עניין אחר, המשליך על חשיבות הסרטון, נוגע לעובדה כי השוטר מאור מציין כי מיד לאחר העברת הכפפה לאילנית, בעודה קמה, "ניתק ממקום התצפית ויצא בריצה לעבר המאתר". מאור ציין במקביל כי שהה בתצפית במרחק של מטרים בודדים. על אף האמור, אילנית וסוהיב נעצרו לאחר פרק זמן ממושך למדי, בו הלכו, ללא בהילות, מהשביל לרחוב, גם נקודה זו טעונה הבהרה ממשית, בדרך של בחינת התיעוד גופו.

42. זאת ועוד: איש מהשוטרים לא חשב לעצור את המשיב בעת מעצרו של אילנית וסוהיב, על אף שהה ברחוב בעת המעצר ועל אף שברור כי הבחינו בו. את מעצרו ביצעו רק לאחר שובם למשרד, ממש כך. עניין זה מעורר שאלה משמעותית, בנוגע לסברתם, "בזמן אמת", בנוגע להתנהלותו ולמעורבותו בעבירות הסמים. אעיר, כי גם עצם העובדה כי המשיב, שנכח במהלך מעצרו של סוהיב ואילנית, לא עזב את המקום, ונעצר בדרך עכו, עשויה להיזקף לזכותו.

43. אציין עוד, כי נוכח פרק הזמן הקצר בו התרחשה העברת הסמים, גם אליבא דהמבקשת, קיים קושי רב גם בקביעה כי המשיב החזיק בסמים יחד עם אילנית וכי ההחזקה בסמים בוצעה בצוותא חדא. גם טענה זו לא הוטח במשיבה בחקירתו, וכל שנטען הוא כי העבירים לאילנית.

44. מחומר הראיות עולה כי ארבעה שוטרים נוספים כלל לא מסרו גרסה בנוגע לאירועים. מקום בו לא מועבר תיעוד האירוע עצמו, שאין מחלוקת כי קיים, כאשר יריעת המחלוקת רחבה, נוכח הכחשתם של כל המעורבים בדבר את החזקתם בסם, ולאור החקירות דלות התוכן, שלא אפשרו למשיבים, ששיתפו פעולה במסגרתן, להתייחס לחשדות באופן ממש, מצאתי כי גם בכך קיים קושי בעל משקל מסוים.

45. חקירתם של המשיבים דלה, כאמור, ולא אפשרה להם, באופן המביא לידי ביטוי את הצורך בחקר האמת, להגיב עניינית לחשדות שיוחסו להם. לא רק שהסרטונים לא הוצגו להם והתייחסותם להם לא נתבקשה, גם עם העולה מדוחות הצפיה לא עומתו. המשיב, מעבר לעובדה כי נשאל על החזקת "64 גרם הרואין", מחולקים למנות, לא נדרש כלל לשאלת ביצוע העבירה בצוותא, כמו גם לעובדה כי הסמים אותם העביר לאילנית, לשיטת המאשימה, היו בכפפה כחולה. לטעמי, יש בחקירה כללית כל-כך, בודדת, פגיעה ביכולתו של המשיב להתגונן, ובעיקר כאשר לא שמר על זכות השתיקה ושיתף פעולה בחקירתו.

46. לכך יש להוסיף כי לא נערכה בדיקה בנוגע להמצאות טביעות אצבע של מי מהמשיבים, או של סוהיב, על גבי הכפפה והשקיות שנתפסו במאתר.

47. מעבר לקשיים הנוגעים להוכחת מעורבותו של המשיב בהעברת הסם לאילנית, כמפורט לעיל, יש ליתן את הדעת לעובדה כי בפרשה הועמדו לדין המשיב ואילנית, ובשלב זה, לא הוגש כתב אישום כנגד סוהיב. אבהיר, כי הדברים האמורים מובאים בזירות הנדרשת, ואינם בבחינת סוף פסוק, שכן עניינו של סוהיב לא נדון לפני, וטענותיו לא נשמעו, אך לא ניתן להימנע מלהתייחס אליהם, נוכח השפעת סוגיית אי העמדתו לדין על עניינם של המשיב ואילנית.

48. התמכרותם לסם של המשיב ושל אילנית, שאינה שנויה במחלוקת, ניכרת מאוד בצפיה בסרטון, השניים מתהלכים בכבדות ובקושי, והמשיב, שבתחילת האירוע שכוב על הרחוב, לעיני כל, באור יום, לבוש בבגדים מרופטים, בגדי שינה שככל הנראה נלקחו מבית חולים כלשהו. התנהלותו של סוהיב שונה, מצבו הגופני נדמה כשפיר, וכפי שצוין בדוח שכתב מאור, הוא נראה "מסמן בתנועות ידיים לחשודים במקום". סוהיב יושב דקות ממושכות לצידה של אילנית, ורק לאחר פנייתו לכיוון המאתר היא הולכת אחריו, וחוזרת עימו לכביש, טרם מעצרים של השניים. סוהיב הולך, לאחר המשיב, באופן מיידי, עת זה פונה למאתר, ועובר לכך, הולך בעקבותיו במורד הרחוב, וחוזר עימו מעלה.

49. המשיב נטל את תיק הצד השחור ממקום בו שכב, רק לאחר זמן לא מבוטל בו התהלך ברחוב, כך שכל עובר אורח יכול היה לנטלו בנקל. ניתן להסיק אפוא, כי לא היה עושה כן אם הסמים, שערכם הכספי רב, היה מצויים בתיק בשלב זה. ככל שהסמים אכן הוצאו מהתיק על ידו ונמסרו לאילנית, יש להניח כי הוכנסו לתיק בפרק הזמן בו שהה מחוץ לעין המצלמה, כאמור לאחר שפגש בסוהיב במורד הרחוב.

50. הסמים נלקחו על ידי אילנית והוטמנו בשקית בה נמצאו סמים אחרים, שנמסרו לה, כך על פי דוחות הפעולה, מסוהיב, שעמד בקשר מסוים עם המשיב עצמו, כעולה מסרטון האבטחה, וכעולה מדוח הצפיה בסרטון הנוגע לבן, עמד על ידי אילנית לאחר העברת הכפפה אליה.

51. בחקירת סוהיב במשטרה, הוטח בו כי הניח את השקית ובה הסם, וצעק לאילנית, תוך שהוא מצביע על השקית, לבוא לקחתה. עניין זה אינו מופיע בחומר הגלוי. ייתכן ואינו נכון; ייתכן ואמת הוא, אך ככל שיש ממש בדברים, הדבר מלמד על יחסי הגומלין בין השניים, על מידת מעורבותו של סוהיב ומקומו במערך הקשור לסמים, וכפועל יוצא עשוי להקים אף טענת הפליה בינו לבין המשיב (וכך גם, בהתאמות נדרשות, בנוגע לאילנית).

52. ובנוסף: מהסרטון עולה כי בין המשיב לבין אילנית, על אף שהשניים, כך על פי גרסאותיהם, מכירים זה את זה,

כמעט אין קשר במהלך האירוע, בניגוד לסוהיב המנהל שיח משמעותי עם אילנית, שוהה לצידה דקות ארוכות טרם האירוע מושא האישום, ונראה צועד עם המשיב מטה ופוסע בעקבותיו לעבר המאתר.

53. ולאור כל האמור, מה שונה עניין סוהיב מעניין המשיב? על פי דוחות הפעולה, גם סוהיב, גם המשיב נצפו מעבירים, זה (סוהיב) שקית, זה (המשיב) כפפה, לאילנית, וסמים אלה נמצאו בשקית נוספת, יחדיו. ושוב: אין מחלוקת כי סוהיב נראה מתהלך ברחוב ומנחה את "החשודים הנוספים", וכי אילנית והמשיב, נראים חלשי גוף ותחת השפעת סמים.

54. העמדתם לדין של שני מכורים לסמים, שמצבם הגופני בכי רע, והימנעות מלעשות כן בנוגע למי שהתנהלותו שיקפה לשוטרים כי הוא המארגן שעל פיו יישק דבר, שנכח בזירות האירוע בעת העברת הסמים לאילנית, היא תוצאה שקשה לקבלה, ללא אבחנה ראייתית של ממש, ויש בה קרקע פוריה להעלאת טענת הפליה. ככל שהסיבה לאי-העמדת סוהיב לדין אכן נעוצה בשיקולים ראייתיים, קיים קושי מובנה בכך שמההגנה נמנעת צפייה בסרטונים מהם ניתן ללמוד על מעורבותו, ובעיקר כאשר ברקע הדברים דוחות הצפיה, מהם ניתן ללמוד כי הסמים הנוספים שנמצאו בשקית, מקורם בו. ניתן להעריך כי קיים סיכוי, בעל משקל, שגם מטעם זה, טענת ההגנה בנוגע לצורך להעברת הסרטונים לידיה, עשויה להתקבל.

55. אכן, ככלל, טענות הפליה ו"הגנה מן הצדק" מקומן להתברר בהליך העיקרי, אך לא נשללה האפשרות, במקרים המתאימים, להעלות גם בהליכי מעצר, על אף "היקפה המוגבל של הבדיקה הראייתית בהליך המעצר עד תום ההליכים" (בש"פ 4068/15 מלכה נ' מדינת ישראל (22.6.2015); בש"פ 7148/12 כנאנה נ' מדינת ישראל, פסקה 26 (14.10.2012)).

56. בעניין כנאנה שלעיל, פורטו הסוגים השונים של מקרים בהם עשויה לעלות טענת אכיפה בררנית: סוג ראשון של טענות הפליה עוסק במצבים שבהם הוגש כתב אישום כנגד כמה נאשמים, אך רק חלקם נעצרים עד תום ההליכים. סוג שני של טענת הפליה עוסק במצבים שבהם כתב אישום הוגש רק כנגד חלק מן המעורבים לכאורה בפרשה נתונה. סוג שלישי של טענת הפליה מתייחס למעגל רחב אף יותר של מעורבים פוטנציאליים. את עניין אי הגשת כתב האישום כנגד סוהיב, להבדיל מהמשיבים, יש לקטלג כמקרה הביניים.

57. נקבע בעניין כנאנה: "הדילמה לגבי התחשבות בטענות של 'הגנה מן הצדק' בשלב המעצר עד תום ההליכים היא ברורה: מחד גיסא, בשלב זה, יש לבחון קיומו של סיכוי סביר להרשעה, וקיומה של טענת הגנה 'חזקה', מכל סוג שהוא (ובכלל זה טענת הגנה מן הצדק), משליכה על התשובה לשאלה זו. מאידך גיסא, בהליך המעצר עד תום ההליכים מסגרת הבדיקה העובדתית היא מוגבלת ומתוחמת מאד. בית המשפט נדרש לקבוע רק אם 'לכאורה' קיים סיכוי להרשעה על סמך החומר שמוצג בפניו. והנה, על-פי-רוב, הכרעה בטענה של הגנה מן הצדק מחייבת פריסה של מסכת עובדתית מפורטת, כאשר דווקא מן הניואנסים של הפרטים עולה ומתגבשת טענת ההגנה, אם לאו".

58. בנסיבות דנן, שפורטו בהרחבה לעיל, ועל אף שאת הבירור היסודי בשאלת הראיות, לרבות בבחינת ההחלטה שלא להעמיד לדין את סוהיב, יש לעשות במסגרת התיק העיקרי, ניתן לקבוע, גם לצורך ההליך שלפני, כי עולות להיות לא מבטלות בנוגע לחלקו של סוהיב באירוע, ומעורבותו, בעיקר על רקע פערי הכוחות המצטיירים בינו לבין המשיבים. קיימת הסתברות, במידה שאינה מועטה, כי לשם בחינת סיבת אי-העמדת סוהיב לדין, או הצדקתה של החלטה כאמור,

ייקבע שיש לאפשר להגנה לקבל לידיה את מלוא חומר החקירה. ובמילים אחרות, ומזווית שונה: "אכן, מסגרת הדין בהליכי מעצר אינה מתאימה לדין מלא בטענות של אי-שוויון באכיפה ואולם הפער באופן הטיפול בין מעורבים באותה פרשה הוא נתון שאפשר להידרש אליו" (בש"פ 817/19 **בן דהן נ' מדינת ישראל**, פסקה 23, (12.2.2019)).

סיכומם של דברים

59. השוואה בין דוחות הפעולה לבין דוח הצפיה, כמו גם לעולה מסרטון האבטחה, מעוררת שאלות משמעותיות בנוגע לטיב מעורבותו של המשיב באירוע, וזאת נוכח מסגרת הזמן הקצרה בה ניתן היה לבצע את המיוחס לו, והמצאות סוהיב בזירת המאור. לכך יש להוסיף את הפרש הזמן שבין מעצרו של אילנית וסוהיב לבין סיום העברת הסמים לידיה, פער שאינו עומד בהלימה לסמיכות המקום שבין מיקום השוטרים לזירת האירוע, כפי שהיא עולה מדוח הפעולה שכתב מאור, אי-מעצרו של המשיב במקום, והעדר קשר או מגע בינו לבין אילנית, בניגוד לזה המתקיים בינה לבין סוהיב. זאת ועוד: מדובר בחקירה דלה, בה לא נעשה מאמץ לגבות את דברי השוטרים בגביית גרסאות מפורטות מהמשיבים, או בדיקתם הפורנזית של הסמים.

60. כנגד סוהיב לא הוגש כתב אישום, על אף שהוא נחזה כבעל ההשפעה וכמעורב העיקרי שעמד בקשר עם שני המשיבים, ומדוחות הפעולה עולה כי ביצע מעשה דומה לזה שביצע המשיב: העברת סמים למשיבה הנוספת.

61. אי-העברת תיעוד האירוע, נוכח השאלות העולות בנוגע לחלק המשיב בו, כמו גם, כתמונת מראה, חלקו של סוהיב, מוקשה, וקיימת סבירות ממשית כי לא תוכל לעמוד במבחני הפסיקה (ראו, בהקשר זה, הערת בית המשפט העליון, בע"פ 2403/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (9.11.2020)), ולפיה, אין מקום לאשר מדיניות של נסיגה חלקית מתעודת חסיון, ככל שעמדת המדינה אינה מתקבלת ובית המשפט מורה על הסרת החסיון.

62. המסקנה המתגבשת כי טעמים אלה, והצטברותם, פוגמים במשקל התשתית הראייתית, שכן, מכל האמור לעיל נמצא כי סיכויי הרשעתו של המשיב, פוחתים, באופן משמעותי.

63. המשך הדין יתקיים היום בשאלת עילת המעצר וחלופתו.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"א, 07 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.